

สาธารณรัฐตุรกี (Republic of Turkey)

เมืองหลวง กรุงอังการา

ที่ตั้ง อยู่บนคาบสมุทรบอลข่าน ทางตะวันออกเฉียงใต้ของทวีปยุโรป และทางตะวันตกเฉียงใต้ของทวีปเอเชีย ดินแดนมีรูปร่างคล้ายสี่เหลี่ยมผืนผ้า ความยาวมากกว่า 1,600 กม. และกว้าง 800 กม. พื้นที่ 783,562 ตร.กม. (รวมทะเลสาบและเกาะ) ชายฝั่งทะเลยาว 7,200 กม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับทะเลดำ
ทิศตะวันออก	ติดกับจอร์เจีย อาร์เมเนีย อาเซอร์ไบจาน และอิหร่าน
ทิศใต้	ติดกับอิรัก ซีเรีย และทะเลเมดิเตอร์เรเนียน
ทิศตะวันตก	ติดกับกรีซ บัลแกเรีย และทะเลอีเจียน

ภูมิประเทศ ตุรกีเป็นประเทศสองทวีป อยู่ในทวีปเอเชียและยุโรป มีสภาพภูมิประเทศหลากหลาย ฝั่งเอเชียครอบคลุม 97% ของคาบสมุทรอนาโตเลีย ตอนกลางของประเทศเป็นที่ราบสูง ทางตะวันออกเป็นภูเขา และเป็นต้นน้ำของแม่น้ำสำคัญหลายสาย เช่น ไทกริสยูเฟรติส และอาร์ส โดยมียอดเขาอารารัตซึ่งเป็นจุดสูงสุด 5,165 ม. ส่วนฝั่งยุโรป ตั้งอยู่บนคาบสมุทรบอลข่าน (3%) มีทะเลล้อม 3 ด้าน ได้แก่ ทะเลอีเจียนทางตะวันตก ทะเลดำทางเหนือ และทะเลเมดิเตอร์เรเนียนทางใต้ รวมถึงทะเลมาร์มะราในเขตตะวันตกเฉียงเหนือ

ตุรกีตั้งอยู่ในจุดยุทธศาสตร์การค้าสำคัญ และเป็นประตูสู่ 4 อนุภูมิภาค ได้แก่ ตะวันออกกลาง แอฟริกาตอนเหนือ สหภาพยุโรป และยุโรปตะวันออก

ภูมิอากาศ มี 4 ฤดู ภูมิอากาศในเขตต่าง ๆ แตกต่างกันไปมาก บางเขตเป็นฤดูร้อน แต่บางเขตอาจมีหิมะปกคลุม ฤดูร้อนอยู่ในช่วง มิ.ย.-ก.ย. (ร้อนที่สุดคือ ก.ค.และ ส.ค.) เดือนที่เหมาะสมแก่การไปท่องเที่ยวคือ เม.ย.-พ.ค. และ ก.ย.-ต.ค. ส่วนฤดูหนาวอยู่ในช่วง ธ.ค.-มี.ค.

ประชากร 85,341,241 คน (ปี 2565) เป็นชาวเติร์ก 70-75% ชาวเคิร์ด 19% อื่นๆ 6-11% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 22.12% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 68.58% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 9.31% อัตราการเกิด 14.04 คน ต่อ 1,000 คน อัตราการตาย 6.09 คน ต่อ 1,000 คน อายุขัยเฉลี่ย 76.47 ปี เพศชาย 74.11 ปี เพศหญิง 78.94 ปี

ศาสนา อิสลาม 99.8% (นับถือนิกายซุนนี 77.5%) อื่น ๆ 0.2% (ส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์และศาสนายูดาห์)

ภาษา ภาษาตุรกีหรืออนาโตเลีย เป็นภาษาประจำชาติและภาษาราชการ นอกจากนี้ ยังมีภาษาเคิร์ด และภาษาอาหรับ

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 96.7% งบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษา 3.4% ของ GDP

การก่อตั้งประเทศ

หลังสิ้นสุดจักรวรรดิออตโตมันเมื่อปี 2466 (สุดท้ายนหมัดที่ 6 เป็นสุดท้ายพระองค์สุดท้าย) นายมุสตาฟา เคมาล อตาเติร์ก ผู้นำขบวนการแห่งชาติตุรกีในสงครามประกาศเอกราชตุรกี เอาชนะกองทหารของฝ่ายไตรภาคี นำไปสู่การปลดปล่อยประเทศ และการก่อตั้งสาธารณรัฐตุรกีเมื่อ 29 ต.ค.2466 โดยนายมุสตาฟา เป็นประธานาธิบดีคนแรก และได้เปลี่ยนแปลงประเทศจากจักรวรรดิออตโตมัน เป็นรัฐชาติสมัยใหม่ที่เป็นประชาธิปไตยและไม่อิงศาสนา

วันชาติ 29 ต.ค.

การเมือง เป็นสาธารณรัฐที่แยกศาสนาออกจากการเมือง (Secular State) ตุรกีเป็นประเทศที่เป็นประชาธิปไตยมากที่สุด เมื่อเทียบกับประเทศมุสลิมอื่น ๆ ในตะวันออกกลาง การแก้ไขรัฐธรรมนูญเมื่อปี 2566 เปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองแบบรัฐสภาในระบอบประชาธิปไตย เป็นระบอบประธานาธิบดี ซึ่งประธานาธิบดีเป็นผู้มีอำนาจสูงสุด มาจากการเลือกตั้งโดยตรง 2 รอบ ในกรณีที่รอบแรกไม่มีผู้ได้รับเลือกด้วยคะแนนเกินกว่า 50% มีวาระ 5 ปี ดำรงตำแหน่งได้ 2 สมัยติดต่อกัน โดยยกเลิกตำแหน่ง นรม.

ปัจจุบัน นายเรเจบ ไตยิป แอร์โดอัน ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี โดยชนะการเลือกตั้งเมื่อ 24 มิ.ย.2561 เข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีตุรกีคนแรกภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ และชนะการเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีสมัยที่ 2 เมื่อห้วง พ.ค.2566 ด้วยคะแนนเสียง 52.18%

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีตุรกีมีอำนาจในการบริหารในฐานะประมุขและหัวหน้ารัฐบาล

ฝ่ายนิติบัญญัติ : ตุรกีจัดการเลือกตั้งรัฐสภาภายใต้ระบอบประธานาธิบดีเป็นครั้งแรกเมื่อ 24 มิ.ย.2561 จำนวนสภาแห่งชาติ (Grand National Assembly) ปรับเพิ่มจาก 550 คน เป็น 600 คน และกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งจาก 4 ปี เป็น 5 ปี เพื่อให้สอดคล้องกับการเลือกตั้งและวาระการดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดี

พรรคการเมือง : พรรคที่สำคัญคือ 1) พรรค Justice and Development (AK) 2) พรรค Nationalist Movement Party (MHP) แนวชาตินิยม 3) พรรค Republican People's Party (CHP) 4) พรรค İYİ Party 5) Felicity Party และ 6) พรรค Peoples' Democratic Party (HDP) พรรคของชาวเคิร์ด

ฝ่ายตุลาการ : ประกอบด้วย 1) ศาลยุติธรรมทั่วไปทำหน้าที่เช่นเดียวกับศาลชั้นต้น ซึ่งมีอยู่ในทุกเมือง 2) ศาลอุทธรณ์สำหรับคดีอาญาและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาสำหรับอุทธรณ์คดีด้านการปกครองหรือคดีภาครัฐ และ 3) ศาลสูงสุดทำหน้าที่เช่นเดียวกับศาลฎีกา

ตุรกีเปลี่ยนชื่อประเทศ จาก Turkey เป็น Türkiye (ตุรเคีย) ซึ่งเป็นชื่อเดิมที่เคยใช้ในอดีตเพื่อปรับภาพลักษณ์ของประเทศในเวทีระหว่างประเทศ ให้สะท้อนถึงวัฒนธรรม ความมีอารยะ อัตลักษณ์ และค่านิยมอันดีของตุรกี

เศรษฐกิจ โครงสร้างด้านเศรษฐกิจของตุรกีเน้นรายได้จากการผลิตเพื่อส่งออกและการท่องเที่ยวเป็นหลัก โดยให้ความสำคัญกับตลาดต่างประเทศ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านสุขภาพ การวิจัยและพัฒนาด้านการตลาด และผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับของตลาดต่างประเทศ และสร้างความเชื่อมั่นเพื่อดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม ตุรกีเป็นหนึ่งในประเทศยุโรปที่เผชิญผลกระทบด้านเศรษฐกิจจากสถานการณ์รัสเซีย-ยูเครน ประกอบกับรัฐบาลตุรกีดำเนินนโยบายเศรษฐกิจโดยรักษาอัตราดอกเบี้ยในระดับต่ำ และกระตุ้นการส่งออกด้วยการใช้ค่าเงินที่ได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้ค่าเงินลีราอ่อนค่าลงอย่างมาก สวนทางกับราคา การนำเข้าพลังงาน สินค้าโภคภัณฑ์ และอัตราเงินเฟ้อที่สูงขึ้นต่อเนื่อง ทั้งนี้ หน่วยงานด้านสถิติแห่งชาติของตุรกีประเมินว่าอัตราเงินเฟ้อช่วง ส.ค.2566 อยู่ที่ 58.94% ขณะที่เงินเฟ้อรอบปี 2566 คาดว่าจะอยู่ที่ 65% ส่วนปี 2567-2569 จะอยู่ที่ 33% 15.2% และ 8.5% ตามลำดับ

สกุลเงิน หน่วยสกุลเงิน : ลีราตุรกี (TRY)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ลีราตุรกี : 0.036 ดอลลาร์สหรัฐ

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 ลีราตุรกี : 1.30 บาท (ต.ค. 2566)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2565)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 905,987 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 5.6%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 10,616 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 34.42 ล้านคน

อัตราการว่างงาน : 10.0%

อัตราเงินเฟ้อ : 72.3%

มูลค่าการส่งออก : 254,172 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออกสำคัญ : ชิ้นส่วนยานยนต์ เสื้อผ้าและสิ่งทอ อาหาร ผลิตภัณฑ์เหล็กที่ใช้ในอุตสาหกรรม และ อุปกรณ์การขนส่ง

มูลค่าการนำเข้า : 363,711 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้าสำคัญ : เครื่องจักร เคมีภัณฑ์ สินค้าสำเร็จรูป น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ และอุปกรณ์การขนส่ง

คู่ค้าสำคัญ : เยอรมนี สหราชอาณาจักร สหรัฐฯ อิรัก อิตาลี ฝรั่งเศส สเปน เนเธอร์แลนด์ อิสราเอล และรัสเซีย

การทหาร กองทัพอากาศ (Turkish Armed Forces-TSK) มีกำลังพลปี 2565 จำนวน 355,200 นาย ทบ. 260,200 นาย ทร. 45,000 นาย ทอ. 50,000 นาย และ กกล.สารวัตรทหาร 156,800 นาย นอกจากนี้ ยังมี กกล.สำรอง 378,700 นาย งบประมาณด้านการทหาร 1.23% ของ GDP โดยตุรกีให้ความสำคัญกับการลงทุนในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศมากขึ้น เพื่อยกระดับศักยภาพของกองทัพให้รองรับภารกิจที่มากขึ้นในประเทศที่เกิดสงคราม เช่น ซีเรีย อิรัก ลิเบีย การประจำการเรือรบในพื้นที่พิพาทบริเวณทะเลอีเจียนและทะเลเมดิเตอร์เรเนียน และการพัฒนาเทคโนโลยีทางการทหาร ตุรกีมีเป้าหมายเพิ่มศักยภาพการป้องกันประเทศ การเป็นแหล่งผลิตยุทโธปกรณ์ และสร้างบทบาทนำด้านการส่งออกยุทโธปกรณ์

ปัญหาด้านความมั่นคง

1) ภัยคุกคามจากการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติที่ใช้ตุรกีเป็นทางผ่านเพื่อเข้าสู่ทวีปยุโรป โดยภัยคุกคามหลักของตุรกียังคงเป็นกลุ่มก่อการร้าย โดยเฉพาะกลุ่ม FETO หรือเครือข่าย Gülen ซึ่งรัฐบาลตุรกีเชื่อว่าอยู่เบื้องหลังการก่อรัฐประหารเมื่อปี ๒๕๕๙ ส่วนอีกกลุ่ม คือ กลุ่มแบ่งแยกดินแดนชาวเคิร์ด PKK/YPG ที่คอยก่อเหตุบ่อนทำลายความมั่นคงภายในประเทศ ซึ่งตุรกีพยายามปราบปรามอย่างหนัก โดยเฉพาะบริเวณภาคตะวันออกของตุรกี ตอนเหนือของซีเรียและอิรัก ทั้งนี้ ตุรกีแสวงหาความร่วมมือจากพันธมิตรยุโรปในการสกัดกั้นความเคลื่อนไหวของกลุ่มก่อการร้ายทั้งสองรูปแบบกลุ่มดังกล่าว

2) ประเด็นเรื่องการเปิดรับผู้ลี้ภัยจากภูมิภาคตะวันออกกลางและแอฟริกาที่ต้องการอพยพมายังยุโรป

3) ความขัดแย้งทางการเมืองระหว่างประเทศกับมหาอำนาจหลายฝ่าย โดยเฉพาะประเทศตะวันตก เช่น สหรัฐฯ เยอรมนี ฝรั่งเศส นิวซีแลนด์ รวมถึงกลุ่มประเทศพันธมิตรกลุ่มสมาชิกองค์การสนธิสัญญาแอตแลนติกเหนือ (NATO)

4) การดำเนินความสัมพันธ์ทางการทูตกับอิสราเอล

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ที่สำคัญ ได้แก่ UN, OIC, NATO, WTO, OECD และปัจจุบัน ตุรกีอยู่ในกระบวนการเจรจาเพื่อเข้าเป็นสมาชิก EU

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตุรกีเชี่ยวชาญในด้านพลังงาน เฉพาะอย่างยิ่ง ในสาขาการค้าน้ำมัน การบริหารจัดการท่อขนส่งน้ำมันระหว่างประเทศ และกำลังผลักดันสู่การเป็น Energy Corridor ด้านการบริหารจัดการท่อขนส่งน้ำมันระหว่างประเทศ ปัจจุบันมีท่อลำเลียงก๊าซ ระยะทาง 14,666 กม. ท่อลำเลียงน้ำมัน ระยะทาง 3,293 กม. ตลอดจนขำนาญด้านอุตสาหกรรมก่อสร้าง และยานยนต์

การขนส่งและโทรคมนาคม ด้านการขนส่ง มีท่าอากาศยาน 98 แห่ง เป็นท่าอากาศยานนานาชาติ 35 แห่ง โดยตุรกีเริ่มเปิดใช้ท่าอากาศยานนานาชาติ Istanbul New Airport ที่อิสตันบูล เป็นท่าอากาศยานนานาชาติที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลกในเรื่องจำนวนผู้โดยสารที่รองรับได้ในแต่ละปี และหากเปิดครบทั้งโครงการ ในปี 2571

จะรองรับผู้โดยสารได้ถึง 200 ล้านคน ลานจอด ฮ. 20 แห่ง และท่าเรือ 629 แห่ง เส้นทางรถไฟระยะทาง 11,497 กม. ถนนระยะทาง 67,333 กม. ด้านการโทรคมนาคม (Turkstat) มีโทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 12 ล้านเลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ 86 ล้านเลขหมาย ผ่านระบบสายเคเบิลใยแก้วนำแสง ดิจิทัล วิทยุ ไมโครเวฟ และดาวเทียม รหัสโทรศัพท์ +90 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตแบบลงทะเบียน 81% ของประชากร ทั้งหมด รหัสอินเทอร์เน็ต .tr

การเดินทาง คนไทยที่ถือหนังสือเดินทางทั่วไปเข้าตุรกีไม่ต้องขอรับการตรวจลงตราโดยสามารถพำนักได้ไม่เกิน 30 วัน ส่วนผู้ถือหนังสือเดินทางราชการสามารถพำนักได้ไม่เกิน 90 วัน สายการบิน Turkish Airlines ให้บริการบินตรง กรุงเทพฯ-อิสตันบูล และอิสตันบูล-กรุงเทพฯ ทุกวัน ใช้เวลาเดินทางประมาณ 10-11 ชม. เวลาของตุรกีช้ากว่าไทยประมาณ 4 ชม. ในช่วงเมษายน-ตุลาคม และช้ากว่าไทยประมาณ 5 ชม. ในช่วง พ.ย.-มี.ค. เว็บไซต์ด้านการท่องเที่ยว <http://www.goturkeytourism.com/>

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

- 1) การติดตามทิศทางนโยบายของตุรกีภายใต้การนำของประธานาธิบดีเรเจป ไตยิป แอร์โดอัน ในสมัยที่ 3 ที่คาดว่าตุรกีจะยังคงดำเนินตามแนวทางเป็นอิสระ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์แห่งชาติตุรกีเป็นสำคัญ โดยมุ่งเสริมสร้างบทบาทของประเทศมหาอำนาจระดับกลางในภูมิภาค (Regional power) โดยเฉพาะภูมิภาคตะวันออกกลางซึ่งเป็นประเทศเพื่อนบ้าน และขยายอิทธิพลสู่ภูมิภาคแอฟริกา ภูมิภาคคอเคซัส และภูมิภาคเอเชียกลาง
- 2) การจัดการปัญหาความมั่นคงและการก่อการร้าย เช่น การปราบปรามเครือข่าย Gülen ในต่างประเทศ ภัยคุกคามจากกลุ่มก่อการร้ายและกลุ่มหัวรุนแรงสุดโต่ง ความขัดแย้งกับกลุ่มติดอาวุธชาวเคิร์ด
- 3) การฟื้นฟูเศรษฐกิจจากภาวะอัตราเงินเฟ้อสูงขึ้น และการอ่อนค่าอย่างรุนแรงของค่าเงินลีรา
- 4) ความสัมพันธ์ทวิภาคีกับประเทศตะวันตก เฉพาะอย่างยิ่งต่อเนโตน
- 5) บทบาททางทหารของตุรกีที่ขยายอิทธิพลเข้าไปในพื้นที่พิพาทสำคัญของโลก เช่น ลิเบีย โสมาลีเชีย ซีเรีย นากอร์โน-คาราบัค
- 6) บทบาทตุรกีในด้านมนุษยธรรมระหว่างประเทศ อาทิ การเปิดรับผู้ลี้ภัย การให้ความช่วยเหลือชาวโรฮีนจา
- 7) บทบาทตุรกีในการเป็นตัวกลางเจรจาเพื่อแก้ไขสถานการณ์รัสเซีย-ยูเครน
- 8) บทบาทตุรกีในประเทศตะวันออกกลาง
- 9) ท่าทีตุรกีต่อการรับสมาชิกใหม่เข้าร่วมเนโตน ที่สำคัญคือ สวีเดน ฟินแลนด์ ยูเครน

ความสัมพันธ์ไทย-ตุรกี

สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตเมื่อ 12 พฤษภาคม 2501 โดยเพิ่งฉลองความสัมพันธ์ครบรอบ 60 ปี เมื่อปี 2561 ความสัมพันธ์ระหว่างกันโดยทั่วไปเป็นไปอย่างราบรื่น ตุรกีให้ความสำคัญกับไทย ในฐานะประเทศหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และสนับสนุนกลุ่มอาเซียนมาโดยตลอด เนื่องจากมีความสัมพันธ์ทางการค้ากับกลุ่มประเทศมุสลิมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย และบรูไน และเข้าเป็นคู่เจรจาเฉพาะสาขากับอาเซียนเมื่อปี 2560 ขณะที่การเจรจาความตกลงการค้าเสรี (FTA) ระหว่างไทยกับตุรกี ครั้งที่ 7 เมื่อ เมษายน 2564 ผ่านระบบทางไกล สามารถสรุปผลการร่างความตกลง FTA รวม 4 บท จากทั้งหมด 14 บท เช่น บทว่าด้วยความโปร่งใส บทเรื่องการระงับข้อพิพาท ส่วนบทที่ยังไม่สามารถสรุปได้

อาทิ บทว่าด้วยมาตรการเยียวยาทางการค้า บทว่าด้วยมาตรการที่เป็นอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า บทว่าด้วยมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช โดยที่ประชุมกำหนดเป้าหมายบรรลุการเจรจา FTA ภายในปี 2565

ความสัมพันธ์ทางการค้า ตุรกีเป็นตลาดที่สำคัญของไทย โดยเฉพาะการเป็นเป้าหมายการขยายตลาดอาหารฮาลาลของไทยไปสู่สหภาพยุโรป (EU) เมื่อปี 2565 ตุรกีเป็นคู่ค้าอันดับที่ 37 ของไทยในตลาดโลก มีมูลค่าการค้า 62,694.64 ล้านบาท โดยมูลค่าการส่งออกของไทยอยู่ที่ 49,252.81 ล้านบาท มูลค่าการนำเข้า 13,441 ล้านบาท และได้ดุลการค้า 35,810 ล้านบาท สินค้าส่งออกสำคัญของไทย เช่น รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ เส้นใยประดิษฐ์ เมล็ดพลาสติก ยางพารา และผลิตภัณฑ์ยาง สินค้านำเข้าสำคัญของไทย เช่น เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เสื้อผ้าสำเร็จรูป เครื่องประดับอัญมณี เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบและส่วนประกอบยานยนต์

ด้านการท่องเที่ยว มีชาวตุรกีเดินทางมาไทยเมื่อปี 2565 จำนวน 27,722 คน เพิ่มขึ้นจากเมื่อปี 2564 ที่มีจำนวน 2,067 คน

ข้อตกลงสำคัญ ได้แก่ ความตกลงทางการค้าระหว่างไทย-ตุรกี ความตกลงว่าด้วยการบริการเดินอากาศระหว่างไทย-ตุรกี ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราหนังสือเดินทางทูต หนังสือเดินทางราชการ และหนังสือเดินทางพิเศษ ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการไทย-ตุรกี ความตกลงทางวัฒนธรรมไทย-ตุรกี ข้อตกลงระหว่าง กต.ไทยกับ กต.ตุรกี ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม ความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความตกลงเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนต่างตอบแทน บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านมาตรฐานอุตสาหกรรม ความตกลงเพื่อความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว โครงการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมอันเป็นผลมาจากความตกลงทางวัฒนธรรมไทย-ตุรกี และ Turkish-Thai Parliamentary Friendship Group of the Turkish Grand National Assembly และความตกลงเกี่ยวกับการโอนตัวผู้กระทำความผิดและความร่วมมือด้านงานยุติธรรม

นายเรเจบ ไตยิป แอร์โดอัน

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีตุรกี
เกิด	26 ก.พ.2497 (อายุ 70 ปี/ปี 2567) ที่เขต Kasimpasa กรุงอิสตันบูล
สถานภาพ	สมรสกับนาง Emine เมื่อ 4 ก.ค.2521 มีบุตร 4 คน (ชาย 2 คน หญิง 2 คน)
การศึกษา	ปริญญาด้านเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย Marmara
ประวัติการทำงาน	
ปี 2510-2523	เป็นนักฟุตบอลกึ่งอาชีพถึง 16 ปี และทำงานในบริษัทขนส่งท้องถิ่นของอิสตันบูล จนกระทั่งช่วงหลังเหตุการณ์รัฐประหาร 12 ก.ย.2523 ได้เข้าทำงานภาคเอกชน
ปี 2525	รับราชการทหาร
ประวัติทางการเมือง	
ปี 2513	สมาชิกพรรค Islamist National Salvation หรือ Milli Selamet Partisi เป็นพรรคการเมืองมุสลิมของนาย Necmettin Erbakan (ซึ่งถูกยุบพรรคในเหตุการณ์รัฐประหารเมื่อปี 2523)
ปี 2526	ก่อตั้งพรรคการเมืองใหม่ร่วมกับอดีตสมาชิกพรรค Islamist National Salvation โดยใช้ชื่อพรรค Welfare หรือ Refah Partisi
ปี 2528	ประธานพรรค Welfare ของเมืองอิสตันบูล
ปี 2530-2533	ลงสมัครชิงตำแหน่งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหลายสมัย
ปี 2537	ผู้ว่าการเมืองอิสตันบูล และประธานสภาท้องถิ่นเมืองอิสตันบูล
ปี 2539	เปลี่ยนชื่อพรรค Welfare เป็นพรรค Virtue และ Fazilet Partisi เพื่อไม่ให้ขัดกับรัฐธรรมนูญ และหลักการปกครองของตุรกีที่แบ่งแยกศาสนาจากการเมือง (Secularism)

- ปี 2541 ถูกตัดสินจำคุกเป็นเวลา 10 เดือน แต่ได้รับการลดหย่อนเหลือ 4 เดือน (มี.ค.-ก.ค.2542) ในข้อหาอ่านโคลงกลอน ที่มีเนื้อหาขู่มขู่ให้เกิดความเกลียดชังศาสนาในที่สาธารณะ
- ปี 2544 แยกตัวจากพรรค Virtue และจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่ชื่อพรรค Justice And Development (Adalet ve Kalkmma Partisi-AK) ซึ่งเป็นพรรคการเมืองมุสลิมอนุรักษนิยมสายกลาง เนื่องจากความขัดแย้งภายในพรรค Virtue ระหว่างกลุ่มประเพณีนิยม (traditionalists) ที่ต้องการคงแนวทางการเป็นพรรคมุสลิมเคร่งศาสนาไว้กับกลุ่ม Renewalists นำโดยนาย Recep Tayyip Erdoğan ที่ต้องการปรับแนวคิดการเมืองมุสลิมเคร่งศาสนา เข้ากับระบบประชาธิปไตยที่ยึดหลักแบ่งแยกศาสนาจากการเมือง
- 3 พ.ย.2545 ถูกตัดสิทธิ์ในการลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) และไม่ได้เป็น นรม. แม้ว่าพรรค AK ของนาย Recep Tayyip Erdoğan จะชนะการเลือกตั้งทั่วไปด้วยคะแนนเสียงเป็นอันดับหนึ่ง (34.3%) เนื่องจากรัฐธรรมนูญตุรกีห้ามบุคคลที่มีประวัติต้องโทษ หรือผ่านกระบวนการไต่สวนในชั้นศาล ลงสมัครรับเลือกตั้ง และกำหนดให้บุคคลที่จะดำรงตำแหน่ง นรม.ต้องเป็น ส.ส. ส่งผลให้พรรค AK ต้องเสนอชื่อนาย Abdullah Gul ดำรงตำแหน่ง นรม.
- 9 มี.ค.2546 ได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งซ่อมเขต Siirt หลังจากรัฐบาลของ นรม.Gul ผลักดันการแก้ไขกฎหมายที่ตัดสิทธิ์นาย Recep Tayyip Erdoğan จากการลงสมัครรับเลือกตั้งได้สำเร็จ
- 11 มี.ค.2546-ส.ค.2557
ส.ค.2557 ชนะการเลือกตั้ง 3 สมัย เมื่อปี 2546 ปี 2550 และปี 2554 ลากออกจากพรรค AK เพื่อลงสมัครประธานาธิบดี ชนะการเลือกตั้งประธานาธิบดีจากการเลือกตั้งโดยตรงเป็นครั้งแรกของตุรกี และดำรงตำแหน่งถึงปัจจุบัน
- พ.ค.2560 กลับเข้าดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรค AK
- มิ.ย.2561 ชนะการเลือกตั้งประธานาธิบดีตุรกีที่จัดขึ้นเป็นครั้งแรกภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่เปลี่ยนแปลงจากระบอบรัฐสภาเป็นระบอบประธานาธิบดี
- พ.ค.2566 ชนะการเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีตุรกีสมัยที่ 2

คณะรัฐมนตรีตุรกี

ประธานาธิบดี	Recep Tayyip Erdoğan
รองประธานาธิบดี	Cevdet Yılmaz
รมว.กระทรวงยุติธรรม	Yılmaz Tunç
รมว.กระทรวงครอบครัวและการบริการทางสังคม	Mahinur Özdemir
รมว.กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม	Vedat Işıkhan
รมว.กระทรวงสิ่งแวดล้อม การพัฒนาเมือง และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	Mehmet Özhasseki
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Hakan Fidan
รมว.กระทรวงพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติ	Alparslan Bayraktar
รมว.กระทรวงเยาวชนและการกีฬา	Osman Aşkın Bak
รมว.กระทรวงการคลัง	Mehmet Şimşek
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Ali Yerlikaya
รมว.กระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว	Mehmet Ersoy
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Yusuf Tekin
รมว.กระทรวงกลาโหม	Yaşar Güler
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Fahrettin Koca
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	Mehmet Fatih Kacır
รมว.กระทรวงเกษตรและป่าไม้	İbrahim Yumaklı
รมว.กระทรวงการค้า	Ömer Bolat
รมว.กระทรวงคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐาน	Abdulkadir Uraloğlu

(ต.ค.2566)

